

[Sundhedsministeren]

Der er rejst forskellige spørgsmål, og der er lagt vægt på forskellige elementer i den redegørelse, som vi beskæftiger os med. Jeg er meget enig i, at vi ved fastlæggelsen af et kontrolsystem, af et komitésystem, må gøre meget ud af at sikre, at reglerne om samtykke og information bliver af en sådan kvalitet, at vi alle kan have tillid til dem.

Der er stillet et spørgsmål om, hvordan tilknytningen skal være, om systemet skal være fuldstændig uafhængigt eller det skal have en tilknytning til det amtskommunale system. Jeg tror, det er vigtigt, at forskningen får en naturlig samhörighed med det amtskommunale system. Der er, som jeg skriver i redegørelsen, ingen erfaring for, at der har været utidig indblanding, at der har været problemer af nogen art med den sammenhæng, der er i øjeblikket. Forskningen inden for sundhedsområdet er så vigtigt for den sygdomsbehandling, der udføres, og det er så vigtig en del, at det ville være naturligt, at komitésystemet har en organisatorisk forbindelse med det amtskommunale system også.

Der er nogle, der synes, og det var især repræsentanten for Fremskridtspartiet, at denne redegørelse, jeg har fremlagt, bar meget præg af tvivl og angst, og at det nu gjaldt om at få lyssyn og optimisme. Det vil jeg da også gerne have, men jeg synes, at problemerne har en sådan kompleksitet, at vi ikke kan klare dem med lyssyn og optimisme. Jeg tror, det er uendelig vigtigt, at vi går meget i dybden, at vi overvejer hvert eneste skridt, vi tager, og at vi tager den meget brede folkelige debat. Jeg erkender, at det er ikke et signal til at starte en debat. Debatte er i gang. Men jeg føler ikke, at den har et sådant omfang, at vi kan sige, at nu er vi parat til at beslutte.

Jeg kan sige supplerende, at jeg har, som det fremgår af redegørelsen, rettet denne henvendelse til Den Centrale Videnskabetiske Komité, hvor jeg opfordrer til, at man er meget lydhør over for de følelser, som vi har i befolkningen, og at man udviser ansvarlighed på dette område.

Jeg kan sige, at jeg supplerende har rettet en tilsvarende henvendelse til forskerverdenen, idet jeg har udarbejdet en artikel med nogenlunde det samme indhold, som det var min tanke skulle offentliggøres efter denne debat, hvis jeg måtte fornemme, at der var tilslutning til princippet om, at vi udsætter selve lovgivning

gen om indholdet af forsøg med befrugtede æg og levende fostre. Det er så min tanke, at den lovgivning også skal omfatte forsøg på døde fostre og på døde mennesker.

Jeg tror, det var nogenlunde det, jeg ville svare.

Torben Lund (S):

Jeg skal blot rejse to spørgsmål og rette dem direkte til ministeren.

Jeg nævnte i mit første indlæg, at vi lagde megen vægt på, at reglerne for information og for samtykke blev fastlagt af Folketinget. Jeg vil godt høre, om ministeren er enig i det synspunkt, og om ministeren agter at tilrettelægge måske ikke lovforberedelsen – det kan jeg jo ikke beslutte – men i hvert fald agter at forberede lovgivningen og lovforslagene sådan, at det reelle indhold i informations- og samtykkereglerne bliver underkastet en behandling her i Folketinget. Det var det ene, jeg ville spørge om.

Jeg har jo givet tilslutning til også fra vores side, at ministeren kan vente med at fremsætte lovforslag om beskyttelsen af menneskelige æg, fosteranlæg, fostre osv. til næste folketingsamling. Jeg vil godt høre, om ministeren agter at fremsætte lovforslag om komitésystemet på et tidligere tidspunkt.

For så vidt mener jeg ikke, at der var noget i vejen for, at man kunne behandle det mere organisatoriske på et tidligere tidspunkt. Vi kan jo altid – hvis der åbnes for forskning på de andre områder, hvor den indholdsmæssige lovgivning udskydes – føje de områder ind under et lovfæstet komitésystem.

Derfor kunne jeg da godt have lyst til at anbefale, at ministeren lægger et forslag frem om det organisatoriske på et tidligere tidspunkt.

Margrete Auken (SF):

Det er stadig væk et spørgsmål her, hvor meget tid vi har. Lad mig sige først, at jeg følelsesmæssigt meget gerne så, at vi gav os rigelig tid.

Jeg vil godt igen komme med det eksempel, som for mig er alarmerende, at ministeren mener med den sætning, hun nu brugte, at det forsøg, der blev lavet i Århus, har været genstand for en etisk vurdering. Det var, som om det var en slags prøve, man kunne sende nogenem. Hvis man nu havde sagt til dem, at nu skal I huske at lave en etisk vurdering også, så laver de en etisk vurdering, og så kører den videre.